

ПРОБЛЕМАТИКА СТАЛОСТІ ВИРОБНИЦТВА ТА СПОЖИВАННЯ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ

Івашура А.А.

*Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця,
м. Харків*

В умовах зростання населення і дедалі більш непередбачуваного кліматичного дисбалансу наявні моделі виробництва і споживання продуктів харчування не можна назвати сталими.

Технологічні досягнення останніх років є основною рушійною силою ведення сталого сільського господарства, даючи змогу використовувати новітні підходи для ефективного виробництва продовольства та охорони довкілля. Наприклад, постійно зростає роль цифрових технологій у боротьбі з втратами продуктивності, сприяючи точному моніторингу та своєчасним діям, що є необхідними при інтенсивному м'ясо-молочному виробництві. Інтегрована система внесення добрив сприяє більш розумному використанню ресурсів рослинництва. Ці приклади вказують на силу інноваційних технологій у підтримці надійного, науково обґрунтованого сталого сільського господарства.

Підвищення сталого підходу до усвідомленого споживання харчових продуктів вимагає глибокого розуміння поведінки споживачів і розроблення стратегій, що впливають на вибір на користь екологічно відповідальних та етичних методів харчування. Наприклад, відкритість до рослинної дієти споживачів наштовхується на складнощі орієнтації в ухваленні такого вибору, оскільки першорядний вплив мають смак, харчова цінність і текстура, що вказує на необхідність розроблення нових стандартів для усвідомленої орієнтації споживачів, оскільки натяки на «натуральність», пом'якшують негативну упередженість. Це підкреслює необхідність різноманітних комунікаційних і продуктових стратегій у рамках цілої низки сталих альтернатив [1].

Широта досліджень, які проводяться сьогодні, демонструє притаманну їм складність сталих продовольчих систем і необхідність вжиття багатосторонніх заходів реагування на системному рівні. Сталі технології надають стратегічні рішення для управління ресурсами та підвищення продуктивності, а дослідження споживчої діяльності дають важливу інформацію для розроблення як продуктів, так і політики, що стимулює сталий попит. Цей багатосторонній обсяг факторів передбачає необхідність постійних досліджень, адаптованих як до місцевих реалій, так і до загального впливу на навколишнє середовище. Завдяки широкому підходу, науково обґрунтованим впровадженням і стійкій прихильності до сталого розвитку з'являється можливість для зміни продовольчих систем, домагатися благополуччя в галузі харчування і одночасно зберегти цілісність нашої планети для майбутніх поколінь.

Література:

1. Івашура А., Борисенко О., Івашура М., Цапко Н. (2022). Аналіз сталих харчових систем в Україні. *Food Industry Economics*, 14(2), 3-10. <https://doi.org/10.15673/fie.v14i2.2318>